

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622010553
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622010553.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.04.2023, č.k. 0T/54/2022 - 151, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 17.04.2023, č.k. 0T/54/2022 - 151, rozhodol o obžalobe podanej na A. B. tak, že tohto uznal za vinného, že dňa 07.11.2022 o 08.30 h v Plaveckom Petri po štátnej ceste II. triedy číslo 501 viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, ev. č.: C., kde bol na námestí políciou zastavovaný, s vozidlom zastavil, vzápätí sa s vozidlom znovu rozbehol, pričom bol hliadkou ODI PZ Senica prenasledovaný a po zadržaní na miestnom cintoríne kontrolovaný a bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/130/2019 zo dňa 15.10.2019 uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 4 roky, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2020, ktorý bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/45/2020 zo dňa 28.09.2020, ktorým mu bol okrem iného uložený i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 4 roky, ktorý trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2020,

teda maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

čím spáchal prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 43 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 (tri) roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný a to proti všetkým jeho výrokom a konaniu, ktoré ich vydaniu predchádzalo. Podané odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil nasledovne (skrátene):

2.1. Súd ma uznal za vinného napriek tomu, že som sa tohto skutku nedopustil. Dôkazy súd vyhodnocoval jednostranné, v môj neprospech, len na základe vlastných domniek a hypotéz. Vinu súd opieral o dôkazy, ktoré nedokazujú žalovanú skutočnosť, najmä v intenciách skutkovej vety.

2.2. Súd pripustil v konaní výsluch svedkov, ktorí sú príslušníkmi policajného zboru, vykonávajúci svoju činnosť o tomto skutku v tejto trestnej veci a ktorí vypovedali pred súdom pod prísahou nepravdivo a zavádzajúco, čo dokazuje prehratý kamerový záznam. Kamerový záznam, o ktorý súd opiera svoje

rozhodnutie, nepochádza zo štátnej cesty II. triedy č. 201 v Plaveckom Petri. Súd tiež vyhodnotil výpoveď svedkyne D. B. spôsobom, ktorý nemá oporu v intenciách trestného práva.

2.3. Napadnutý rozsudok neobsahuje odôvodnenie podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku a neviem ako sa mám proti takým tvrdeniam brániť.

2.4. Súd nesmú vykonávať selekciu dôkazov, ktoré potvrdzujú alebo vyvracajú vinu. Okresný súd Senica pritom predviedol ukážkovú selekciu dôkazov a zameral sa len na preukázanie verzie, že som spáchal skutok uvedený v obžalobe. Súd nemôže nevierohodnosť niektorého z dôkazov odôvodniť len okolnosťami svedčiacimi o vierohodnosti inej skupiny dôkazov, čo urobil súd aj v tomto prípade keď nevierohodnosť jeho výpovede a výpovede svedkyne B. neopieral o žiadne iné dôkazy ale iba o svoje domnienky a hypotézy. V prípade existencie pochybností o niektorej z dokazovaných skutočností, mal súd zvoliť tú variantu, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

2.5. Súd sa neriadil základnými zásadami ukladania trestu, vzhľadom na tom, že som živiteľ rodiny mám nezaopatrené deti, ako aj na to, že už bol právoplatne odsúdený na 6 rokov rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/56/2022, právoplatného dňa 29.11.2022. neprihliadol tak na moju osobu, moje pomery a možnosti nápravy. Navrhujem zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie.

3. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom a konaniu, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

5. Prvostupňový súd po podaní obžaloby, túto obžalovanému doručil, následne vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor. Po podaní odporu nariadil prvostupňový súd hlavné pojednávanie, ktoré následne vykonal v prítomnosti obžalovaného a jeho obhajkyne. Po vykonanom dokazovaní vyhlásil napadnutý rozsudok.

6. Preskúmaním postupu prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že po podaní obžaloby postupoval súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku tak, aby bolo obžalovanému garantované právo na obhajobu v plnom rozsahu. Hlavné pojednávanie vykonal opätovný v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Odvolací súd teda uzatvára, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, bolo vykonané v plnom rozsahu v súlade so zákonom.

7. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozsudku, toto považuje odvolací súd za dostatočné a zrozumiteľné, urobené v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Súd odôvodnil, na základe, ktorých dôkazov a ktorých skutočností z nich vyplývajúcich, dospel k rozhodnutiu o vine, ako aj k rozhodnutiu o treste. Z tohto pohľadu považuje odvolací súd odôvodnenie napadnutého rozsudku za zákonné, ktoré nezakladá žiaden dôvod na jeho zrušenie.

8. Vinu obžalovaného odôvodnil prvostupňový súd tak, že skutočnosť, že obžalovaný dňa 07.11.2022 o 08.30 hod. viedol motorového vozidlo zn. VW Passat, ev.č. C. v Plaveckom Petri po štátnej ceste II. triedy č. 501, preukazujú výpovede svedkov E. F. a C. G. B., ktorý zhodne uviedli, že predmetné vozidlo

sledovali od momentu kedy im začalo unikať až do momentu, kedy z neho vystúpili z miesta vodiča muž a z miesta spolujazdca žena. Svedok B. tiež vypovedal, že ešte v čase, keď vozidlo zastavoval, tak cez čelné sklo videl, že predmetné vozidlo šoféroval muž, teda to musel byť obžalovaný, pretože žiadna iný muž, sa v tomto vozidle nenachádzal. Obaja svedkovia potvrdili, že obidve osoby vystúpili z predmetného vozidla bezprostredne po tom, čo vozidlo zastavilo, resp. muž vystúpil z predmetného vozidla v momente, keď toto ešte nestálo. Túto skutočnosť preukázal aj obrazovo-zvukový záznam zachytávajúci dojazd predmetného vozidla k cintorínu. Navyiac tvrdenia týchto svedkov potvrdzuje aj výpoveď svedka H. I., ktorý v danom čase videl šoférovať predmetné vozidlo muža a nie ženu. Tvrdenie obžalovaného a svedkyne D. B., že si vymenili miesta bolo výpoveďami svedkov F., B. a I., ako aj obrazovo-zvukovým záznamom vyvrátené, nakoľko k výmene miest by muselo dôjsť ešte počas jazdy vozidla, čo je prakticky vylúčené. Tvrdenie svedkyne B., že predmetné vozidlo šoférovala ona, sa javí ako účelové, nakoľko svedkyňa nemá vodičské oprávnenie a vypovedala v prospech obžalovaného v úmysle napomôcť mu vyhnúť sa trestu.

9. Vyššie uvedené odôvodnenie považuje odvolací súd za dostatočné a zrozumiteľné. Prvostupňový súd uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal, pričom obsah vykonaných dôkazov v inej časti napadnutého rozsudku podrobne popísal. Rovnako aj uviedol, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývajú a tieto dôkazy vyhodnotil v ich vzájomnej súvislosti. Možno teda zopakovať, že vedenie motorového vozidla obžalovaným potvrdzujú traja svedkovia (dvaja zasahujúci príslušníci polície a jeden náhodný svedok), pričom ich výpovede z dôležitej časti potvrdzuje i prehratý obrazový záznam. Výpovede svedkov tak súd nehodnotil iba z pohľadu ich dôveryhodnosti, ale aj z pohľadu, že ich potvrdzuje prehratý obrazový záznam z kamery, ktorá zachytáva dôležitý okamih, keď vozidlo uvedené v skutkovej vete zastavuje a z miesta vodiča vystupuje muž a krátko nato z miesta spolujazdca vpredu vystupuje žena. Je tak vyvrátená obrana obžalovaného, že on nevedel motorové vozidlo, ktoré sa najprv príslušníci polície snažili zastaviť, následne ho prenasledovali a neskôr zadržali osoby, ktoré sa z neho vystúpili. Tento dôkaz je objektívnej povahy a nie je pri ňom potrebné skúmať a hodnotiť tie faktory, ako pri subjektívnom dôkaze, ktorým je výpoveď svedka (motivácie k výpovedi, schopnosti zapamätať a reprodukovať prežitú udalosť a pod.). Pokiaľ teda výpovede svedkov F., B. a I. potvrdzuje obrazový záznam, možno ich vyhodnotiť ako pravdivé. Rozpor medzi výpoveďou zasahujúcich policajtov a obrazovým záznamom, na ktoré poukazuje obhajkyňa obžalovaného v záverečnej reči, teda, že nie je pravdou, že svojim vozidlo zastavili bezprostredne za prenasledovaným vozidlo (ktoré viedol obžalovaný) ešte v čase, kedy prenasledované vozidlo ani nestálo, je podľa názoru odvolacieho súdu rozpor nepodstatný a nijako neznižuje hodnotu výpovedí týchto svedkov. Zapamätanie si takéhoto detailu trochu odlišne od reality zachytenej na obrazovom zázname, nie je znakom toho, že by vedome hovorili nepravdu. Naopak, je prirodzené, že svedkovia sa sústreďovali na iné, pre nich dôležitejšie skutočnosti, ktoré boli dôležité pre plnenie ich služobných povinností. Vyjadrenie prvostupňového súdu o tom, že obžalovaný sa so svedkyňou B. nemohli vymeniť na svojich miestach vo vozidle počas vedenia motorového vozidla, nie je špekuláciou, ale logickým úsudkom a to aj s prihliadnutím na výpovede svedkov F. a B., ktoré považuje aj odvolací súd za pravdivé, že vozidlo, v ktorom sa nachádzal obžalovaný mali celý čas v dohľade a toto nezastavilo. Zároveň je preukázané výpoveďou svedka B., že v momente, keď tento začal zastavovať motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzal obžalovaný, toto vozidlo riadil muž a nie žena.

10. Skutočnosť, že prvostupňový súd neveril obrane obžalovaného, ktorá je v rozpore s výpoveďou oboch svedkov – zasahujúcich príslušníkov polície a kamerovým záznamom a nie je v súlade ani s výpoveďou svedka I. a ktorú podporuje iba svedkyňa B., (ktorá navyiac ani nevie uviesť, z ktorých dverí vystúpila po tom, ako sa zastavilo ich vozidlo) nie je chybou, ktorú vytýka obžalovaný vo svojom odvolaní (bod 2.1. tohto uznesenia odvolacieho súdu) a ktorá má spočívať v jednostrannom hodnotení dôkazov, výlučne v jeho neprospech.

11. To, že kamerový záznam nepochádza z cesty, na ktorej príslušníci polície vykonávali kontrolu motorových vozidiel (bod 2.2. tohto uznesenia odvolacieho súdu), nie je relevantnou námietkou. Tento obrazový záznam zachytáva situáciu, ktorá nasledovala po tom, ako príslušníci polície začali prenasledovať vozidlo, v ktorom sa nachádzal obžalovaný a jeho obsah potvrdzuje výpovede týchto príslušníkov, ako i výpoveď svedka I. a je teda dôležitým dôkazom na ustálenie priebehu skutkového deja.

12. Zo strany súdu teda nedošlo k žiadnej selekcii dôkazov, ale k ich logickému vyhodnoteniu.

13. Rovnako aj výrok o treste bol urobený na základe správne zistených skutočností. Prvostupňový súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom vychádzal pri prevahe priťažujúcich okolností zo zákonom stanovenej trestnej sadzby s dolnou hranicou zvýšenou o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. V upravenej výmere trestnej sadzby, ktorá predstavovala výmeru 8 mesiacov až 2 roky a súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici, 9 mesiacov. Sú

obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 1T 45/2020.

14. Vyššie citované zistenia a závery považuje odvolací súd za správne zistené a správne vyhodnotené. Uloženie trestu vo výške len o jeden mesiac vyššej ako je jeho minimálna výška, je sankcia veľmi mierna, najmä vo vzťahu k početným predchádzajúcim odsúdeniam obžalovaného, ktoré vypovedajú o jeho kriminálnej narušenosti. Uloženie trestu, ktorého výkon nebol podmienne odložený, je rovnako v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona. Preto nemožno prijať ani tú odvoláciu námietku obžalovaného, že uložený trest je neprimeraný jeho osobným pomerom alebo možnostiam jeho nápravy. Pokiaľ obžalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/56/2022 zo dňa 29.11.2022 (bod 2.5. tohto uznesenia odvolacieho súdu), je potrebné uviesť, že týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 2T/52/2019 a teda neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona. Niet teda prečo brať ohľad na uvedené skoršie rozhodnutie tunajšieho súdu, pri rozhodovaní o výške trestu uloženého v aktuálne preskúmvanej veci.

15. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolacieho súdu, dospel tento k rozhodnutiu že všetky napadnuté výroky prvostupňového rozsudku sú zákonné a správne a zodpovedajú požiadavke spravodlivosti. V konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, rovnako nezistil žiadne pochybenie. Preto odvolanie obžalovaného v celom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodné a zamietol ho.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.